

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN VAN 19 DECEMBER 2012

Het OPENBAAR MINISTERIE
en de BURGERLIJKE PARTIJEN:

1. A.H. Aseel, geboren te Basra (Irak) op (...)
2. C. Peter, geboren te Borgerhout op (...)

beiden vertegenwoordigd door Mr. T. S. loco Mr. V. V. A., advocaat bij de balie te Antwerpen, kantoorhoudende te 2000 Antwerpen, (...) en beiden woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat,

tegen

1. A. H. Sayhood Saddam Mukhtadh
zonder beroep
geboren te Basra (Irak) op (...)
wonende te 2640 Mortsel, (...)
thans wonende te 2660 Antwerpen, (...)
Belg

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. M. S. advocaat bij de balie te Antwerpen

2. A. H. Mohamed
arbeider
geboren te Basra (Irak) op (...) wonende te 2170 Antwerpen, (...)
Belg

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. Y. C., advocaat bij de balie te Antwerpen

3. A. H. Ali
arbeider
geboren te Basra (Irak) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk doch verblijvend te 2030
Antwerpen, (...)
Belg

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. A. A., advocaat bij de balie te Antwerpen

4. F. Resmieh Nasser
invalide
geboren te Basra (Irak) op (...)
wonende te 2640 Mortsel, (...)
thans wonende te 2660 Antwerpen, (...)
Belg

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. M. S., advocaat bij de balie te Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Te Antwerpen,

A. de eerste, de tweede, de derde en de vierde: op 30 en 31 augustus 2010

Aseel A. H. aan een onmenselijke behandeling, zijnde elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren, onderworpen te hebben, het misdrijf gepleegd zijnde met als één der drijfveren de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke stand, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap of een fysieke eigenschap;

B. de eerste, de tweede en de derde: op 30 augustus 2010

Onder een bevel of onder een voorwaarde, mondeling, Peter C. te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is;

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld op :

- 20 februari 2012 door alle beklaagden,
- 21 februari 2012 door het Openbaar Ministerie tegen alle beklaagden,

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 10 februari 2012 door de 5C kamer (3 rechters) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, rechtdoende in correctionele zaken, waarbij beslist werd als volgt:

In de dagvaarding dient de familienaam van vierde beklaagde gelezen als "F." In plaats van "F."

Ingevolge het verzoek van het openbaar ministerie ter zitting wordt de onder tenlastelegging A voorziene verzwarende omstandigheid weggelaten. Derhalve wordt tenlastelegging A heromschreven als:

"Aseel A. H. aan een onmenselijke behandeling, zijnde elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren, onderworpen te hebben."

Herstelt de materiële vergissing zoals hoger vermeld.

Heromschrijft de feiten onder tenlastelegging A zoals hierboven vermeld.

VEROORDEELT:

-eerste en tweede beklaagde hoofdens de vermengde feiten A - zoals heromschreven- en B en vierde beklaagde hoofdens het haar ten laste gelegde feit A - zoals heromschreven- tot een gevangenisstraf van ieder DRIE JAAR.

Aangezien eerste, tweede en vierde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;
dat in die omstandigheden een gunstmaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken ten laste van eerste, tweede en vierde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van ieder achttien maanden, gekoppeld aan de volgende probatievoorwaarden waarmee eerste, tweede en vierde beklaagde vooraf hebben ingestemd:

1.oproepingen en afspraken justitieassistent en probatiecommissie stipt naleven;

2. Vast adres behouden en elke wijziging vooraf melden aan de justitieassistent;
3. Nederlandse les volgen bij een organisatie te bepalen in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent, en deze lessen slechts stopzetten na goedkeuring door de probatiecommissie;
4. Een inburgeringstraject volgen met individuele begeleiding bij een organisatie te bepalen in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent, en dit traject slechts stopzetten na goedkeuring door de probatiecommissie.
5. begeleiding volgen rond agressiebeheersing, met aandacht voor respect en communicatie binnen het gezin, bij een gespecialiseerde hulpverleningsinstantie in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent, en deze begeleiding slechts stopzetten in samenspraak met de justitieassistent en de hulpverleners;
6. op geen enkele wijze zelf contact zoeken met één van de slachtoffers, tenzij op hun uitdrukkelijke vraag na overleg en volgens de vooraf gemaakte afspraken met de justitieassistent.

-derde beklaagde hoofdens de vermengde feiten A - zoals heromschreven- en B tot een gevangenisstraf van DRIE JAAR.

Aangezien derde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;
dat in die omstandigheden een gunstmaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken ten laste van derde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van achttien maanden, gekoppeld aan de volgende probatievoorwaarden waarmee derde beklaagde bij monde van zijn raadsman vooraf heeft ingestemd:

1. oproepingen en afspraken justitieassistent en probatiecommissie stipt naleven;
2. Vast adres behouden en elke wijziging vooraf melden aan de justitieassistent;
3. Nederlandse les volgen bij een organisatie te bepalen in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent, en deze lessen slechts stopzetten na goedkeuring door de probatiecommissie;
4. Zodra beklaagde feitelijk opnieuw voltijds in België verblijft, een inburgeringstraject volgen met individuele begeleiding bij een organisatie te bepalen in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan

voorleggen aan de justitieassistent, en dit traject slechts stopzetten na goedkeuring door de probatiedirectie.

5. begeleiding volgen rond agressiebeheersing, met aandacht voor respect en communicatie binnen het gezin, bij een gespecialiseerde hulpverleningsinstantie in overleg met de justitieassistent, hieraan actief meewerken en de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent, en deze begeleiding slechts stopzetten in samenspraak met de justitieassistent en de hulpverleners;

6. op geen enkele wijze zelf contact zoeken met één van de slachtoffers, tenzij op hun uitdrukkelijke vraag na overleg en volgens de vooraf gemaakte afspraken met de justitieassistent;

Verplicht eerste, tweede, derde en vierde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van ieder 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 07/02/2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op elk 137,50 EUR

Verplicht eerste, tweede, derde en vierde tot betaling van elk 1/4 van de kosten van het geding belopende 161,40 EUR in het totaal en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk 32,27 EUR.

Rechtdoende over de vorderingen van de burgerlijke partijen:

Verklaart de eisen ontvankelijk en gegrond in de volgende mate

Veroordeelt eerste, tweede, derde en vierde beklagde om solidair aan de Aseel A. H. te betalen, als schadevergoeding, de som van DRIEDUIZEND VIERHONDERD EN TWAALF EUR en VIJFTIG cent ($2000 + 275 + 2275/2 = 3412,50$ euro) te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 31 augustus 2010 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten en van een rechtplegingsvergoeding van 670 euro.

Veroordeelt eerste, tweede, derde en vierde beklagde om solidair aan de Peter C. te betalen, als schadevergoeding, de som van DUIZEND ZESHONDERD ZEVENENDERTIG EUR en VIJFTIG cent ($500 + 2275/2 = 1637,50$ euro) te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 31 augustus 2010 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten en van een rechtplegingsvergoeding van 320 euro.

Wijst het meer en andersgevorderde af.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 31 oktober 2012.

Het hof heeft hierbij gehoord :

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- De burgerlijke partijen in hun middelen ontwikkeld door Mr. T. S. loco Mr. V. V. A., advocaat bij de balie te Antwerpen die een nota burgerlijke partijstelling heeft neergelegd;
- De beklaagden A. H. Sayhood en Fares Resmieh in hun middelen van verdediging ontwikkeld door henzelf en door Mr. M. S., advocaat bij de balie te Antwerpen die stukken heeft neergelegd;
- De beklaagde A. H. Mohamed in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door henzelf en door Mr. Y. C., advocaat bij de balie te Antwerpen;
- De beklaagde A. H. Ali in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door henzelf en door Mr. A. A., advocaat bij de balie te Antwerpen;

De beklaagden werden allen bijgestaan door een tolk voor de Arabische taal die de door de wet vereiste eed heeft afgelegd;

4. Beoordeling

1. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE RECHTSMIDDELEN

1. De hogere beroepen van beklaagden en van het openbaar ministerie tegen beklaagden, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.
2. Het incidenteel beroep van de burgerlijke partijen Aseel A. H. en Peter C., ingesteld bij 'Nota burgerlijke partijstelling incidenteel hoger beroep', neergelegd ter terechtzitting van het Hof d.d. 31 oktober 2012, is ontvankelijk.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beoordeling van de schuld

3. Het Hof stelt vast dat de achternaam van de beklaagde Resmieh F. in de verwijzingsbeschikking, in de dagvaarding, in het bestreden vonnis, en in de beroepsakten verkeerdelijk werd geschreven als "F.", terwijl dit "F." moet zijn en herstelt deze materiële vergissing.
4. De schuld van de beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B, en van de beklaagde Resmieh F. aan de feiten van de tenlastelegging A, zoals omschreven in de verwijzingsbeschikking van 24 maart 2011, en waaromtrent door de beklaagden ter terechtzitting van het Hof geen betwisting werd gevoerd, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting, behoudens wat betreft de onder A voorziene verzwarende omstandigheid.

5. Vooreerst dient erop gewezen dat Aseel A. H. zeer gedetailleerde en beschrijvende verklaringen aflegde, waarin ze chronologisch en met grote precisie de op haar gepleegde feiten d.d. 30 en 31 augustus 2010 verhaalt en situeert in tijd en ruimte. Opvallend daarbij is ook hoe Aseel in haar verklaringen trachtte te verwoorden hoe zij zich daarbij voelde/hoe zij redeneerde en ook meerdere malen welbepaalde gezegdes van beklagden aanhaalde en zelfs letterlijk citeerde. Het staat buiten kijf dat dit de geloofwaardigheid van haar verklaringen alleen maar versterkt.

Ter illustratie van hetgeen hiervoor werd gesteld acht het Hof het opportuun om een gedeelte van een door Aseel afgelegde verklaring in extenso aan te halen. Aseel A. H. verklaarde o.m. (verhoor d.d. 2 september 2010 - stukken 21-23 strafdossier): "(...) Omstreeks 23 uur - ik sliep al - werd er op mijn deur gebonkt en stond mijn vader binnen. Hij zei dat hij mij en Peter in stukjes ging kappen met een mes en hij zou ons in het kanaal gooien. Ik zat met mijn rug tegen de muur en reageerde niet. Mijn moeder en vader stonden in de kamer. Mijn broers Mohamed en Ali stonden toe te kijken. Niemand hielp mij. Mijn moeder is mij dan beginnen slaan en ze beet in mijn pols. Ze trok aan mijn haar. Mijn moeder riep dat ik schade aan de familie toebrengt. Mijn vader kwam terug binnen en hij had een bijl vast en nylon wasdraad. Mijn broer Mohamed had een roodkleurige riem van een badjas vast. Mohamed en mijn vader zeiden we gaan nu beginnen, dat is het beste. Ze hebben me dan naar een kamer gebracht zonder raam met enkel een deur. Er was enkel een verluchttingsraampje. Ze namen mijn handtas en gsm af. In de kamer staan twee bedden en een kast. Ik heb daar geslapen en af en toe kwam er iemand binnen die me zei dat ik een hoer was en een slechte moslim. Mijn moeder sliep voor de deur zodat ik niet buiten kon. Vroeg in de ochtend ging ik naar toilet en ging ze met me mee. Ik ben dan terug gaan slapen. Ik had geen besef van tijd maar het was al enige tijd licht toen ik mijn vader tegen mijn moeder hoorde roepen: "maak ze wakker het is de dag voor een beslissing". Mijn moeder kwam binnen en ze pakte mijn handen vast en ze zei: "het is Peter of dood". Ik zei haar dat Peter een goede jongen is en dat ik met Peter een toekomst wil uitbouwen. Ze ging even buiten en kwam terug binnen met een hamer. Ze sloeg met de hamer op mijn handen en op mijn linker knie. Na 10 minuten kwamen Ali en Mohamed in de kamer en ze zeiden dat de politie voor de deur stond. Ze zeiden dat ik naar de politie moest bellen en zeggen dat alles in orde was. Ali is naar voor gegaan en heeft met de politie gepraat. Ik ben dan naar achter gegaan en heb geroepen doch niemand hoorde mij. Ali heeft me dan terug binnengesleurd. Ik wou naar de politie gaan maar ik mocht niet. De politie is dan vertrokken. Dan kwam Mohamed kwaad binnen en zei dat ik opzettelijk de politie gestuurd had voor mijn vader en de broers. Mohamed sloeg me met mijn haren tegen de muur. Hij sloeg me met mijn gezicht tegen de muur. Ik riep en Mohamed zei "roepen helpt niet want niemand kan je horen". Mijn vader en broer riepen: "we gaan eraan beginnen". Mijn moeder houdt Mohamed tegen. Op dat moment viel de gsm die mijn moeder gebruikt uit haar zak. Ik kon deze verstoppen onder mij. Ik wou eerst Peter bellen doch wist de nummer niet. Ik belde "101" en kreeg een vrouw aan de lijn. Ik zei mijn familie gaat me vermoorden. Dan kwam mijn moeder binnen een ze nam de gsm af. Ze vroeg me naar wie ik belde. Ik zei Peter want ik durfde niet zeggen dat ik de politie gebeld had. Ik hoorde Mohamed en mijn vader tegen

elkaar zeggen dat ze naar een reisbureau gingen om tickets te kopen naar Irak. Ze wilden hun vlucht voorbereiden uit Europa. Ze zijn dan terug in de kamer gekomen om hun paspoorten te pakken. Enige tijd later kwam Ali binnen en hij zei dat hij mij moest bewaken. Hij zei dat je hier enkel maar buiten gaat op je rug. Dat ik gedood ging worden. Politie of niet het interesseerde hem niet. De eer van de familie is het allerbelangrijkste. Belgen moest ik vergeten. Ik kon nog altijd wel met een Irakees trouwen. Dan 5 minuten later hoorde ik dat de politie er was. Ik was blij dat ze mijn oproep hadden gehoord. Mijn familie zei me dat ik als ik buiten ging niets mocht zeggen tegen de politie anders gingen ze me op straat vermoorden. Ze hebben mijn kledij goed gehangen, mijn haar gekamd en een hoofddoek aangedaan zodat mijn kwetsuren in mijn aangezicht bedekt waren. (...)".

6. Verder dient te worden vastgesteld dat de gedetailleerde en consistente verklaringen van Aseel A. H. in grote mate steun en bevestiging vinden in (1) de verklaringen van Peter C., Jean B. (stukken 123-125 van het strafdossier) en Ben A. H. (stukken 131-134 van het strafdossier), (2) het medische attest d.d. 31 augustus 2010 (stuk 1 van het strafdossier), (3) de resultaten van de huiszoeking d.d. 12 oktober 2010, waarbij o.m. een bijl, een plastic zakje met daarin een groene nylondraad en onder een bed en in een kast een hamer werden teruggevonden (stukken 54-59 strafdossier), (4) de objectieve vaststellingen van de verbalisanten (stukken 8-1 van het strafdossier), en (5) de inhoud van de aan het strafdossier gevoegde mails uitgaande van Ali A. H. (stukken 110-112 strafdossier).

Jean B., een vroegere verhuurder, die zich in het verleden het lot van de familie A. H. aantrok en hen wou helpen bij hun integratie, verklaarde op 3 november 2010 dat hij geleidelijk aan ondervond dat de familie het heel moeilijk had met de westerse houding van Aseel. Hij merkte ook op hoe de situatie volledig escaleerde toen de familie ontdekte dat Aseel een relatie had met Peter C.. Hij verklaarde dienaangaande (stukken 123-124 strafdossier): "(...) Ongeveer één jaar geleden heb ik deel genomen aan een gesprek tussen Aseel, Peter, de broer Ali en broer Ben. Ik meen dat Aseel me toen gevraagd heeft om aan het gesprek deel te nemen en te fungeren als waarnemer/bemiddelaar. Ik kende de broer Ali voorheen als een gematigd man. Tijdens dit gesprek was Ali helemaal niet zo gematigd meer en nam hij een zeer strikte houding aan die zeer denigrerend was naar vrouwen toe. Er werd door Ali onomwonden duidelijk gemaakt aan Aseel dat ze terug naar huis moest komen en dat een relatie met een Belgische man helemaal niet bespreekbaar was. Zelfs al zou die Belgische man zich tot moslim bekeren, dan was het nog niet bespreekbaar. Aseel moest en zou een Irakese of tenminste een Islamiet huwen. Mijn pogingen om te bemiddelen en te argumenteren werden tijdens het gesprek niet aanvaard door Ali. (...)"

Ben A. H., een broer van Aseel, verklaarde op 4 november 2010 (stuk 131-134 strafdossier): "(...) Als u mij vraagt wat de aanleiding eigenlijk is dat mijn ouders zich zo verzetten tegen de integratie van mezelf en mijn zus dan antwoord ik dat mijn ouders dan wel vanuit Irak naar België zijn gekomen maar eigenlijk gewoon willen blijven leven zoals in Irak. Er werd ons weinig vrijheid gegund. Ikzelf en Aseel zijn van mening dat je u moet openzetten voor

de cultuur waarin je leeft en wil aanvaard worden. Dat wordt door mijn ouders en broers zo niet begrepen en aanvaard. Als u mij vraagt wat voor Aseel de verdere gevolgen kunnen zijn, zeker nu ze intussen gehuwd is met Peter, dan kan ik alleen maar zeggen dat thuis steeds verteld is geweest dat een meisje die van huis wegloopt en of huwt met een man die niet aanvaard wordt, er maar één straf is, met name de dood van het meisje en de man waarmee ze gehuwd is. Zulks wordt binnen onze cultuur ook met zoveel woorden verkondigd. Ik vrees dus dat er met Aseel en Peter nog wel iets zou kunnen gebeuren en dat maakt me angstig. (...)"

Volledigheidshalve citeert het Hof ook enkele passages uit de door Ali A. H. verstuurde mails, daterende van eind 2009, begin 2010 (stukken 110-112 strafdossier):

- "(...) ik zweer het je in naam van Allah, je zal de oorzaak zijn dat ons leven is vernietigd. Je zal onze dagen tot een hel maken. Stop ermee, anders zal het je veel kosten. (-.)"
- "(...) Ik zweer, op het huis van Allah Kabah, het heilige huis van Allah en op de heilige Koran, deze keer zal de laatste keer zijn met jou. Je bent een hoer, je hebt bewezen dat je een hoer bent. Wat verwacht je van iemand die ziet dat zijn zus zich prostitueert voor zijn ogen? Oh, mijn heer, ik wil jou met mijn tanden opeten. Blijf maar zo, je antwoordt niet op mijn telefoon, ik zal je vinden. Zelfs als je onder de 7de laag van de aarde zit. Ik ben het beu. (...)"
- "(...) Stop ermee en kom terug tot je verstand zonder onverantwoordelijke daden te verrichten. Want je laat ons tot een punt komen dat heel het huis vernederd is omdat jouw daden schandelijk zijn, echt schandelijk. (Je haalt onze naam door het slijk.) Je hebt onze eer vervloekt. Niemand kan dat tolereren. Zelfs een pooier kan dat niet aanvaarden. (...)"

7. Voormelde objectieve vaststellingen, elementen en feitelijkheden laten er dan ook geen twijfel over bestaan dat Aseel A. H. op 30 en 31 augustus 2010 door haar beide ouders en haar twee broers Ali en Mohamed op buitensporige wijze onder druk werd gezet om te breken met haar Belgische vriend Peter C.. Beklaagden gingen daarbij uitermate driest te werk en zagen er geen graten in om allerlei attributen, zoals een bijl, een hamer en nylandraad te hanteren. Aseel werd door beklagden vastgehouden, geslagen en aan de haren gesleurd. Het staat buiten kijf dat ze doodsangsten uitstond. Enkel door haar alertheid slaagde ze erin om in een onbewaakt moment met het gsm-toestel van haar moeder de politiediensten te alarmeren en erger te voorkomen. Uit het medische attest en de aan het strafdossier gevoegde foto blijkt onmiskenbaar dat Aseel verwondingen opliep. Tevens werd door de verbalisanten vastgesteld dat Aseel geëmotioneerd en angstig reageerde. Het geheel van de gedurende meerdere uren door beklagden op Aseel toegepaste gewelddadige en dreigende handelingen maakt in de gegeven omstandigheden, gegeven wat voorafgaat, onmiskenbaar een werkelijke volgehouden mishandeling uit, in de zin van artikel 417quater van het Strafwetboek.

Het staat derhalve buiten kijf dat alle beklagden zich als mededaders schuldig hebben gemaakt aan de feiten van de tenlastelegging A. Ze hadden duidelijk

het gemeenschappelijke doel om Aseel zwaar af te straffen, teneinde haar van gedachten te doen veranderen en te breken met haar Belgische vriend. Ze realiseerden zich daarbij allen zeer goed dat dit enkel kon door gebruik te maken van geweld en bedreigingen.

Wat betreft de schuld van de beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. aan het feit van de tenlastelegging B verwijst het Hof terzake naar de gedetailleerde verklaringen van Peter C., die bevestiging vinden in de verklaringen van Aseel A. H. en Jean B..

Beoordeling van de strafmaat

8. De in hoofde van de beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. bewezen verklaarde feiten A en B en de in hoofde van de beklaagde Resmieh F. bewezen verklaarde feiten A, telkens behoudens de onder A voorziene verzwarende omstandigheid, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd. Wat betreft Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. de zwaarste straf.
9. De bewezen verklaarde feiten zijn zwaarwichtig. Beklaagden, van wie als ouders en oudere broers mocht verwacht worden dat zij zouden instaan voor een verantwoorde en evenwichtige opvang en opvoeding van hun dochter/zus (Aseel), hebben schromelijk misbruik gemaakt van hun positie. Geconfronteerd met het feit dat Aseel zinnens was om met een Belgische man te huwen, reageerden beklaagden buitensporig en op heel drieste en dreigende wijze. Ze hielden Aseel vast en brachten haar slagen toe, in een wanhopige poging om haar te doen afzien van haar voornemen om te huwen met een Belgische man. Op geen enkel ogenblik stonden beklaagden stil bij de traumatische impact van hun daden. Het lijdt immers geen twijfel dat Aseel doodsangsten heeft uitgestaan. Dergelijk gedrag, dat volledig in strijd is met de vigerende normen, waarden en rechtsregels van onze maatschappij, getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans afkomst en cultuur en kan in onze westerse samenleving onder geen beding worden getolereerd.
10. De aanstelling van een cultuurdeskundige, met als opdracht de bewezen verklaarde feiten vanuit cultureel opzicht te situeren, te duiden en te nuanceren, zoals door de verdediging gevraagd, is niet opportuun, nu de elementen van het strafdossier dit culturele aspect/ de culturele context afdoende belichten.
11. Behoudens wat betreft de beklaagde Ali A. H., die op 25 maart 2009 door de politierechtbank te Antwerpen werd veroordeeld wegens een feit van vluchtmisdrijf, beschikken de beklaagden over een blanco strafregister.
12. Het Hof heeft kennis genomen van de door de beklaagde Resmieh F. ter zitting neergelegde stukken.
13. Gelet op het voorgaande komt de hierna bepaalde effectieve hoofdgevangenisstraf en geldboete, voor wat betreft de beklaagden Sayhood

A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H., en de hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf in hoofde van de beklaagde Resmieh F., noodzakelijk voor. De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete. Gezien de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten acht het Hof een strenge en effectieve bestraffing noodzakelijk. Dergelijke buitensporige intrafamiliale vormen van verregaand geweld dienen krachtig te worden beteugeld. De fanatieke handelwijze van beklaagden, die getuigt van een extreme onverdraagzaamheid opzichts de westerse maatschappij, waarin de familie A. H. nochtans sedert jaren leeft, kan niet worden aanvaard. Het Hof gaat dan ook niet in op het verzoek van beklaagden om hen de gunst van het probatie-uitstel te verlenen.

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

14. Het staat vast dat de burgerlijke partijen Aseel A. H. en Peter C. schade, zowel moreel als materiaal, hebben geleden die in oorzakelijk verband staat met de in hoofde van de beklaagden bewezen verklaarde feiten.
15. De bewezen verklaarde feiten hebben onmiskenbaar een niet geringe emotionele impact gehad op de leefwereld van voornoemde burgerlijke partijen. Bij gebreke aan concrete stavingsstukken begroot het Hof de geleden morele schade van Aseel A. H. ex aequo et bono op 2.500 euro. In hoofde van Peter C. kent het hof een ex aequo et bono begrote morele schadevergoeding toe van 750 euro. Het meer gevorderde dient als ongegrond te worden afgewezen.
16. De gevorderde administratie- en verplaatsingskosten ten bedrage van 125 euro, komt billijk en passend voor en dient te worden toegekend. Aan elk der burgerlijke partijen komt 62,5 euro toe.
17. Wat betreft de door de burgerlijke partij Aseel A. H. gevorderde vergoeding wegens inkomstenverlies ten gevolge van arbeidsongeschiktheid, kent het Hof het gevorderde bedrag van 381,929 euro toe.
18. Ten gevolge van de feiten hebben de burgerlijke partijen twee weken moeten onderduiken. Tijdens die periode waren zij niet in de mogelijkheid om hun winkel, die door hen beiden werd uitgebaat, verder open te houden. Het is heel aannemelijk dat de burgerlijke partijen hierdoor schade hebben geleden. Het Hof raamt deze schade ex aequo et bono op 2.500 euro (inclusief de schade wegens bedorven etenswaren). Aan elk der burgerlijke partijen komt een schadebedrag van 1.250 euro toe. Het meer gevorderde dient als ongegrond te worden afgewezen.
19. De tijdens de periode van onderduiken gemaakte kosten worden, bij gebreke aan concrete stavingsstukken, ex aequo et bono begroot op 200 euro. Aan elk der burgerlijke partijen komt 100 euro toe. Het meer gevorderde dient als ongegrond te worden afgewezen.

20. Wat de vervanging van de sloten betreft, kent het Hof, op basis van de voorgelegde stukken, een schadevergoeding van 150 euro toe. Aan elk der burgerlijke partijen komt 75 euro toe. Het meer gevorderde dient als ongegrond te worden afgewezen.
21. Derhalve dienen alle beklaagden solidair te worden veroordeeld tot de betaling aan de burgerlijke partij Aseel A. H. van een morele schadevergoeding te bedrage van 2.500 euro, en van een materiële schadevergoeding ten bedrage van 1.869,429 euro (= 62,5 euro + 381,929 euro + 1.250 euro + 100 euro + 75 euro), telkens meer de interesten zoals hierna bepaald.
22. De vordering van de burgerlijke partij Peter C., dient voor zover gericht tegen de beklagde Resmieh F. als onontvankelijk te worden afgewezen. Voor zover gericht tegen de overige beklaagden is het ingestelde incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald. Aan voornoemde beklagde is een morele schadevergoeding van 750 euro en een materiële schadevergoeding van 1.487,5 euro (= 62,5 euro + 1.250 euro + 100 euro + 75 euro) verschuldigd, telkens meer de interesten zoals hierna bepaald.
23. Beklaagden dienen tevens te worden veroordeeld tot de betaling aan de beide burgerlijke partijen samen van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 990 euro in eerste aanleg en in graad van hoger beroep.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis, 282 van het Wetboek van Strafvordering.
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 327, 417bis, 417quater van het Strafwetboek,
- 1382 BW,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1978,
- 1022 Ger.W; wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Ontvangt de hogere beroepen van beklaagden en van het openbaar ministerie.

Ontvangt het incidenteel beroep van de burgerlijke partijen Aseel A. H. en Peter C..

Er recht op doende met éénparigheid van stemmen.

Stelt vast dat de achternaam van de beklaagde Resmieh F. in de verwijzingsbeschikking, in de dagvaarding, in het bestreden vonnis en in de beroepsakten verkeerdelijk werd geschreven als "F.", terwijl dit "F." moet zijn en herstelt deze materiële vergissing.

Op strafgebied

Verklaart beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en B, behoudens de onder A voorziene verzwarende omstandigheid.

Veroordeelt elk der beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. dienvolgens hoofdens deze vermengde feiten tot een hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR en tot een geldboete van HONDERD EURO vermeerderd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van telkens één maand.

Verklaart beklaagde Resmieh F. schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub A, behoudens de voorziene verzwarende omstandigheid.

Veroordeelt beklaagde Resmieh F. dienvolgens hoofdens deze vermengde feiten tot een (hoofd)gevangenisstraf van VEERTIG MAANDEN.

Verplicht elk der beklaagden een bijdrage te betalen van VIJFENTWINTIG EURO vermeerderd met 50 opdecimen en alzo gebracht op elk HONDERDVIJFTIG EURO.

Legt elk der beklaagden een vergoeding van VIJFTIG EURO op.

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, begroot in totaal op 392,35 euro, de kosten van de tolk in beide aanleggen uitgesloten zijnde.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van Peter C., voor zover gericht tegen beklaagde Resmieh F., onontvankelijk.

Veroordeelt de beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H., Ali A. H. en Resmieh F. solidair tot de betaling aan de burgerlijke partij Aseel A. H. van een morele schadevergoeding ten bedrage van 2.500 euro, en van een materiële schadevergoeding ten bedrage van 1.869,429 euro (= 62,5 euro + 381,929 euro + 1.250 euro + 100 euro + 75 euro), te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke

interestvoet vanaf 31 augustus 2010 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet.

Veroordeelt de beklaagden Sayhood A. H., Mohamed A. H. en Ali A. H. solidair tot de betaling aan de burgerlijke partij Peter C. van een morele schadevergoeding ten bedrage van 750 euro, en van een materiële schadevergoeding ten bedrage van 1.487,5 euro (= 62,5 euro + 1.250 euro + 100 euro + 75 euro), te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 30 augustus 2010 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet.

Veroordeelt beklaagden tot de betaling aan de beide burgerlijke partijen Aseel A. H. en Peter C. samen van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 990 euro voor de procedure in eerste aanleg en 990 euro voor de procedure in hoger beroep.

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de burgerlijke vorderingen in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot in totaal op 69,93 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de VEERTIENDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op

NEGENTIEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN TWAALF

Aanwezig:

J. J.,	Raadsheer, dd. Voorzitter,
N. V.,	Raadsheer,
J. D. S.,	Raadsheer,
B. Z. ,	Advocaat-Generaal,
C.V. G.,	Griffier,

Het HOF van BEROEP te ANTWERPEN, veertiende kamer, recht doende in correctionele zaken.

Gelet op het vorenstaande arrest, heden uitgesproken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelden:

1. A. H. Sayhood Saddam Mukhtadh
zonder beroep
geboren te Basra (Irak) op (...)
wonende te 2640 Mortsel, (...)
thans wonende te 2660 Antwerpen, (...)
Belg

2. A. H. Mohamed
arbeider
geboren te Basra (Irak) op (...)
wonende te 2170 Antwerpen, (...)
Belg
3. A. H. Ali
arbeider
geboren te Basra (Irak) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk doch verblijvend te 2030
Antwerpen, (...)
Belg

Deze beklaagden werden veroordeeld tot, onder meer, een hoofdgevangenisstraf van VIER jaar.

Gehoord het Openbaar Ministerie tevens in zijn vordering strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

4. F. Resmieh Nasser
invalide
geboren te Basra (Irak) op (...)
wonende te 2640 Mortsel, (...)
thans wonende te 2660 Antwerpen, (...)
Belg

Deze beklaagde werd veroordeeld tot, onder meer, een hoofdgevangenisstraf van VEERTIG maanden.

Het is te vrezen dat de veroordeelden zullen pogen zich te onttrekken aan de uitvoering van hun straf gelet op de buitenlandse bindingen en connecties van beklaagden.

Deze vrees blijkt voor de veroordeelden uit de omvang van de opgelegde gevangenisstraf.

BESLISSING.

HET HOF, recht doende in afwezigheid van de veroordeelden,

Maakt toepassing van artikel 33 van de wet van 20 juli 1990 en artikel 24 wet 15 juni 1935.

Beveelt de onmiddellijke aanhouding van voormelde veroordeelden Sayhood A. H., Mohamed .A. H., Ali AL. H. en Remieh F.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de veertiende kamer van het Hof van Beroep te Antwerpen op negentien december tweeduizend en twaalf.

Aanwezig :

J. J.	Raadsheer, dd. Voorzitter
N. V.	Raadsheer
J. D. S.	Raadsheer
B. Z.	Advocaat-generaal
C. V. G.	Griffier